

Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης: Μόνο η προσευχή ενώνει τον άνθρωπο με το Θεό και το Θεό με τον άνθρωπο!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Δεν υπάρχει άλλη αρετή υψηλότερη και αναγκαιότερη από την ιερή Προσευχή.

Και είναι υψηλότερη απ' όλες τις αρετές, διότι ενώ εκείνες, π.χ. το να νηστεύουμε, ν' αγρυπνούμε, να κοιμόμαστε χάμω, να δινόμαστε στην ασκητική ζωή, να παρθενεύουμε, να κάνουμε ελεημοσύ-νες, και όλα τ' άλλα καλά έργα που αποτελούν τη χρυσή γενιά, τον εναρμόνιο χορό και την ουρανόπλεχτη σειρά των θεοειδών αρετών, παρόλον ότι είναι θεϊκά γνωρί-σματα, αναφαίρετο κτήμα και αθάνατο στόλισμα της κάθε ψυχής, ωστόσο δεν ενώνουν τον άνθρωπο με το Θεό.

Όλ' αυτά τον προετοιμάζουν και τον προωθούν γι' αυτή την ένωση, μα δεν τον ενώνουν με το Θεό.

Αυτό το κατορθώνει μονάχα η ιερή Προσευχή μόνο αυτή ενώνει τον άνθρωπο με το Θεό, και το Θεό με τον άνθρωπο, κά-νοντας τους δύο ένα πνεύμα· γιατί με την προσευχή γί-νεται μια ένωση άμεση κ' ένα σφιχτό δέσιμο του Κτί-στου με τα λογικά κτίσματα.

Αυτό βροντοφωνάζει και ο μέγας εκείνος διδάσκαλος και πολύπειρος εργάτης της ιεράς προσευχής, ο μεγάλος ποιμήν και ιεράρχης της Θεσσαλονίκης και όλης της Εκκλησίας του Χριστού, ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς:

«Η επικοινωνία που αποκτούμε διά των αρετών, κάνει τους ενάρετους ικανούς, λόγω της ομοιότητας, και τους προετοιμάζει να υποδε-χτούν το Θεό, άλλα δεν τους ενώνει μαζί Του·

η δύναμη της προσευχής όμως είν' εκείνη που ιερουργεί και τελεσιουργεί την ανάταση του ανθρώπου προς τον Θεό και την ένωση μ' Εκείνον, γιατί είναι ο σύνδεσμος των λο-γικών κτισμάτων με τον Κτίστη τους».

Απόσπασμα από το βιβλίο του Π.Β. Πάσχου, «Το πένθος και το φως της ημέρας», των εκδόσεων Αρμός.